

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τάξις τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Α'. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει καὶ κλείει τὰς Συνεδριάσεις, καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν αὐτῶν. Αἱ δὲ συνεδριάσεις ἄρχονται πάντοτε τέσσαρας ὥρας πρὸ μεσημερίας ἀμετατρέπτως, διασκοῦσι δὲ ἀπροσδιορίστως κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ ὁ Πρόεδρος διαλύει αὐτάς· ἀναβάλλει δὲ τὴν διάλυσιν αὐτῶν διὰ τινὰς ὥρας, ἂν πέντε ἐκ τῶν μελῶν τὸ ζητήσωσι, πρὸς ἀποπεράτωσιν ἤδη ἀρξαμένης ὑποθέσεως.

Β'. Τὰ τοῦ Προέδρου ἐκπληροῦται ἀπαράλλάκτως εἰς τὴν ἑλλειψίν του ἀπὸ τῶν Ἀντιπροέδρων.

Γ'. Χρεωστὲί ὁ Πρόεδρος νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τοῦ Σώματος· ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εὐχαριστῇ, ἢ νὰ ἐπιπλήτῃ τὸν Βουλευτὴν διὰ τὸν τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι εἰς τὸ Βουλευτήριον· νὰ τὸν ἀνακαλῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅσαςκις παρεκτρέπεται· νὰ ἐπιτάτῃ εἰς αὐτὸν τιωπὴν, ὅταν οἱ λόγοι του εἶναι ἀπρεπεῖς, ἢ ἐκπύπτη εἰς ἀπεράτους καὶ ἀνωφελεῖς πολυλογίας· νὰ τὸν ἐπιπλήτῃ, ὅταν χωρὶς αἵματος, ἢ ἀπεχρῶντα λόγον δὲν παρενρίσκεται εἰς τὰς Συνεδριάσεις· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην φασὶν τῆς ἑλλειψεὸς του ἀπὸ τὰ χρέη του, νὰ συγχωρῇται· εἰς δὲ τὴν δευτέραν νὰ ἐλέγχεται· καὶ εἰς τὴν τρίτην ν' ἀποκλείεται ἀπὸ μίαν Συνεδριάσιν.

Δ'. Κανείς τῶν Βουλευτῶν δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Συνεδριάσιν ἐν ᾧ ἐπικρατεῖ, χωρὶς τὴν ἀδειαν τοῦ Προέδρου, οὔτε ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Βουλῆς δὲν δύναται κανείς ν' ἀναχωρήσῃ, εἰμὴ μὲ τὴν ἀδειαν τῆς Βουλῆς καὶ μὲ ῥητὴν προθεσμίαν.

Ε'. Ὅταν τινὰς τῶν Βουλευτῶν θέλῃ νὰ ὁμιλήσῃ, χρεωστὲί πρῶτον νὰ ζητῇ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁμιλεῖ, οἱ λοιποὶ χρεωστοῦν νὰ εὐτακτοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του, καὶ νὰ μὴ κάμουν ἰδιαιτέρας ὁμιλίας.

ΣΤ'. Εἰς ἐκάστην Συνέλευσιν, πρὶν ν' ἀρχίσῃ ἡ συνδιάλεξις, ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει εἰς ἐπήκοον πάντων τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, καὶ γίνονται ἀπὸ τὸ Σῶμα παρατήρησις, ἂν ᾖται ἀκριβῶς γεγραμμένα.

Ζ'. Αἱ ὁμιλίαι, ἢ συνδιαλέξεις εἰς τὸ Βουλευτικὸν γίνον-

ται ἢ διὰ λόγου ἀπλοῦ, ἢ ἐκφωνοῦνται γραμμέναι.

Η'. Ἐνας μόνον τὴν φορὰν πρέπει νὰ ὁμιλῇ, ἢ νὰ ἐκφωνῇ, καὶ εἰς τὸ διάστημα τῆς ὁμιλίας του νὰ μὴν ἀντικόπτεται ἀπὸ κίνενα, ἔξω μόνον ἂν πείσῃ εἰς προσωπικὴν ὕβριν, ἢ εἰς ἄλλο ἄτοπον· ὅποιος δὲ θέλει ἢ νὰ ἐναντιωθῇ, ἢ νὰ συνηγορήσῃ μὲ τὸν λαλοῦντα, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ τότε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀφοῦ ὁ λαλὼν παύσῃ· ν' ἀποτείνῃ δὲ πάντοτε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρόεδρον, καὶ οὐδέποτε πρὸς τὸν προλαβόντως ὁμιλήσαντα, εἴτε ἀναιρῶν, εἴτε ἐπιβεβαιῶν· καὶ ἀποκρινόμενος δὲ εἰς προσωπικὴν ὕβριν τοῦ προλαλήσαντος, πάντοτε πρὸς τὸν Πρόεδρον πρέπει νὰ διευθύνῃ τὸν λόγον του· ὅς δὲ παρεκτραπῇ καὶ οὗτος εἰς ὕβρεις ὁμοίως νὰ ἐκβάλλωνται παρὰ τοῦ Προέδρου ὅ, τε προῦδρίσας καὶ ὁ ἀποκριθεὶς.

Θ'. Ὁ Πρόεδρος διὰ τὰς τακτικὰς ὑποθέσεις εἰδοποιεῖ τὸ Σῶμα, τοῦλάχιστον πρὸ μιᾶς ἡμέρας, περὶ ὅσων μέλει νὰ γενῇ λόγος εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐγνωσμένης οὐσης τῆς ὑποθέσεως.

Ι'. Πᾶσα ὑπόθεσις προτεθεῖσα διαφιλονεικεῖται τὴν πρώτην ἡμέραν, δὲν ἀποφασίζεται ὅμως, ἀλλὰ μένει καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Ἐκαστος τῶν Βουλευτῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ Γραμματέως σημειώσιν τῶν προτεινομένων καὶ ἀναβαλλομένων ὑποθέσεων, διὰ νὰ προπαρασκευάζεται εἰς τὴν περὶ αὐτῶν διαφιλονεικίαν.

ΙΑ'. Προβληθείσης δὲ μιᾶς γνώμης καὶ διαφιλονεικούμενης, δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένα, νὰ προβάλῃ ἄλλην ἐν τῷ μεταξὺ, χωρὶς νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐκτέλεσις, ἢ ἡ δὲ ἄλλην ἡμέραν ἀναβολὴ τῆς προηγουμένης, καὶ τούτου τὴν φροντίδα νὰ τὴν ἔχῃ ὁ Α'. Γραμματεὺς.

ΙΒ'. Νὰ καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικὰ τὸ ὄνομα τοῦ προβάλλοντος γνώμην τινὰ, καὶ τῶν ἐπιστηρίζοντων, ἢ ἀναιρῶντων αὐτήν, καθὼς ἐν συνόψει καὶ οἱ λόγοι δι' αὐτὴν ἐπιστηρίζεται, ἢ ἀναιρεῖται ἢ προτεθεῖσα γνώμη.

(Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Διακηρύττει.

Ὅστις τῶν στρατιωτικῶν, εἴτε ἀξιωματικῶν, εἴτε

αὐτῶν στρατιωτῶν, δὲν ὑπακούσει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀρχιστρατήγου ὄντος παρ' ὅλου τοῦ ἔθνους διωρισμένου κεφαλὴ τῶν στρατευμάτων τῆς Ἑλλάδος, οὗτος ὁ ἀπειθής, ὅποιος καὶ ἂν ᾖ, δεῖται θεωρεῖσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀποστάτης, καὶ ὡς τοιοῦτος δεῖται διακηρύττεσθαι παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Ἐν Ναυπλίῳ [ἐκ τοῦ ἐπιθαλασίου φρουρίου]

Τῇ 3 Αὐγούστου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ
Γεώργιος Μαυρομιχάλης.
Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.
Ἰωαννουύλης Νάκος.

Ο ἐπὶ τῶν Πολεμ. Γραμματεὺς
τῆς Ἐπικρατείας
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις

Ἐξ Αἰγίνης, 30 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῶν καπετᾶν Μιχαήλον Παπῶ Γεωργίου Σπεσώτην διοικητὴν πολεμικῆς γολέττας εἰδοποιούμεθα ὅτι πρὸ ἑξ ἡμερῶν συνέπλεε σχεδὸν εἰς τὸ ὑπὴνεμον τῆς Κρήτης μετὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ τὸν ἄφησε διενθυνόμενον πρὸς τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας. Ἡ προλαβοῦσα λοιπὸν εἰδήσις περὶ τοῦ εἰς Σοῦδαν κατάπλου τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἦτο ψευδής.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Ἰσραήλης εὐρίσκεται κατεσκηνωμένος μὲ ἱκανὸν στράτευμα Ἀράβων εἰς τὴν Μεσσηνίαν, καὶ ὅτι ἤλλαξε κατὰ τὸ παρὸν τρόπον τῶν ἐχθροπραξιῶν του. Ἡρξισεν ἤδη νὰ κόπῃ τὰ καρποφόρα δένδρα καὶ νὰ καίῃ παντὸς εἶδους ἡμερα φυτὰ. Τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις μᾶς ἀποδείχνει ὅτι ἔχασε πλέον πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ κατακτήσῃ τὴν Πελοπόννησον. Σπανίως αἱ ἐπιτυχίαι του τὸν ἔκωμαν νὰ συλλάβῃ ὑψηλὰ φρονήματα καὶ μεγάλας ἐλπίδας περὶ τῶν μελλόντων, πάντοτε δὲ τὸν ἀπῆλπισεν ἡ καρτεροψυχία λαοῦ, ὅστις μὲ ὅλας τὰς κακοπαθείας καὶ συνεχεῖς ταλαιπωρίας τοῦ πολέμου, καὶ μὲ ὅλην τὴν κακὴν ἐσωτερικὴν διεύθυνσιν, μᾶλλον δ' εἰπεῖν ἐγκατάλειψιν, ἔμεινεν ἀμετάτρεπτος εἰς τὴν φρικτὴν του ἀπόφασιν. Τοιοῦτος ὑπῆρξε πανταχοῦ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοιοῦτον χαρακτῆρα ἔδειξεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ δελεῖ διατηρήσει μέχρι τέλους.

Μετὰ τὰ εἰς τοὺς Ἀριθ. 50 καὶ 54 τῆς ἐφημερίδος ἐκτεθέντα περὶ τῆς παραδόσεως τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, μένουσιν ἀκόμη ἱκανὰ νὰ ἐκτεθῶσι πρὸς ἀκριβὴ περιγραφὴν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν διατρεξάντων εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἐκ τῶν ὁποίων ἤθελε φανῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ἀνάγκη, ἥτις παρεκίνησε πρῶτον τὸν Ἀρχιστράτηγον νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἀπηλπισμένην φρουρὰν τῆς Ἀκροπόλεως τὸ νὰ ἐξέλθῃ διὰ συνθηκῶν, καὶ ἡ αἰτία, ἥτις μετὰ τὴν ἀληθῆ πληροφορίαν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ φρουρίου τὸν ἔκαμε νὰ λάβῃ ὅλως θύλου ἐναντία μέτρα

περὶ αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἐπρόφθασε νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν. Ἀλλὰ ταῦτα ἀνῆκον μᾶλλον εἰς ἱστορίαν παρὰ εἰς ἐφημερίδα.

Μεταξὺ τῶν Φιλελλήνων, ὅσοι διὰ χρηματικῶν δυσιῶν συνεισέφερον εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγωνός μας, διαπρέπουσι καὶ τὰ ὀνόματα τῆς κυρίας Σοφίας Μαρθῆς δουκέσσης τῆς Πλακεντίας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς κυρίας Ἐλίσσης. Αἱ εὐγενεῖς καὶ φιλάνθρωποι αὗται γυναῖκες ἐδείχθησαν γενναῖαι εὐεργέτιδες πρὸς τὸ ἔθνος μας καὶ εἶναι ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης του, συνεισφέραςαι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἴκοσι τρεῖς χιλιάδας φράγκα καὶ πάλιν πρότινων μηνῶν χίλια ὀκτακόσια περίπου τάλαρα, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν εἰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Ἡ Σ. Κυβέρνησις εὐχαρίστησεν ἐν καιρῷ τὰς εὐγενεῖς ταύτας εὐεργέτιδας μὲ τὸ ἐξῆς ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον τώρα μόνον λαμβάνομεν καιρὸν νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἀριθ. 6 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Πρὸς τὰς εὐγενεῖς Φιλελληνίδας Κυρίας Σοφίαν Μαρθῆν καὶ Ἐλίσαν τὴν θυγατέρα αὐτῆς Δουκέσσης τῆς Πλακεντίας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑποστηριζόμενον εἰς τὸν δίκαιον καὶ δεινὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνά του ἀπὸ τὰ βοηθήματα τῶν φιλάνθρωπων χριστιανῶν, καὶ ἐνισχυόμενον ἀπὸ τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς των, καὶ μὴ ἔχων ἄλλο τι νὰ προσφέρῃ, κηρύττει τὴν ἀθάνατον εὐγνωμοσύνην του πρὸς τοὺς εὐεργέτας του, τῶν ὁποίων τ' ἀξιοσέβαστα ὀνόματα δέλουν κατέχει μίαν ἡμέραν λαμπρὸν τόπον εἰς τὰ πολυπαθῆ του χρονικά.

Εἰς τὴν χορείαν τῶν εὐεργετῶν του, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δικαίως συγκατατάττει τὰ ὄντως εὐγενῆ καὶ ἀξιεπαινα ὑποκείμενά σας, εὐγνωμονοῦν διὰ τὰς γενναίας χρηματικὰς δωρεὰς, τὰς ὁποίας ἀπὸ συμπάθειαν πρὸς τὰ δεινὰ τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος κινούμεναι ἐπροσφέρατε πρὸς αὐτήν.

Τοιαῦτα φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα ἦτον ἐπόμενον νὰ χαρακτηρίσωσι τὰ ἀξιοτίμα ὑποκείμενά σας. Ἡ Κυβέρνησις μου σὰς προσφέρει δι' ἐμοῦ τὰς ἀπὸ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐνθέρμους εὐχαριστίας, καὶ σὰς βεβαιοῖ, ὅτι δελεῖ σὰς θεωρεῖ πάντοτε, ὡς εὐεργέτιδας αὐτοῦ, καὶ μὲ σέβας ἐν ταύτῃ καὶ εὐγνωμοσύνην δέλει προσφέρεσθαι τὰ ἀξιοσέβαστα ὀνόματά σας καὶ ἀπὸ τῆς παρούσας καὶ ἀπὸ τῆς μέλλουσας γενεᾶς.

Ἐν Πόρῳ τῇ 31 Μαΐου 1827.

Ο ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
(Τ. Σ.) Γ. Γλαζάκης.

Ἡ ἐξῆς παραινεντικὴ ἐπιστολὴ ἐστάλη νεωστὶ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς μὲ ἐν φορτίον ἐξοτροφίῳ καὶ ἐνδυμάτων πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν Ἑλλήνων.

ἡ πολιτεία τῆς Πενσυλβανίας, μιᾶς τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἑρτίον τῶν τροφῶν καὶ φορεμάτων, τὸ ὁποῖον συνδύει τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν, θέλει εἶσθαι μία ἀποδείξις περιπλέον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ λαὸς τούτων τῶν Ὁμ. Π. εἰς τὴν ὑπόθεσιν σας. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἀνδρομὴ ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἡ δῆλωσις τῆς γενικῆς συμπαθείας διεσπαρμένης εἰς ἡμᾶς καθ' ὅλα τὰ μέρη. Ἡμεῖς ἐλπίζομεν, ὅτι τούτο θέλει παραστήσει τὸ δημόσιον φρόνημα, καὶ θέλει σπεύσῃ νὰ διορθώσῃ ὁποιασδήποτε ψυχρὰς γνώμας, αἰὸπ οἷαι ἐμπροσθέν νὰ ἐγεννήθησαν εἰς ἑσᾶς, ἀπὸ πράξεις ἀτομικῆς ἀδικίας, περὶ τῶν ὁποίων τὸ κοινὸν δὲν ἔχει καμμίαν εἰδῆσιν.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐμποδίζεται, διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν της, ἀπὸ θρησκευτικὴν προσκόλλησιν εἰς τὸ γραπτὸν σύνταγμα, τὸ ὁποῖον τῆς ἡγήθη τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἐμβαινῇ εἰς πόλεμον, ἢ διαπραγματεύσεις, αἱ ὁποῖαι φέρουν εἰς πόλεμον, ἐξαιρουμένων μερικῶν περιστάσεων ἰδίας ὑπερασπίσεως, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουν, ὁ λαὸς πάσης τάξεως, καθ' ὅλας τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας, δὲν στερεῖται συμπαθείας πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸν ἔνδοξον ἀγῶνα σας. Ἡ ἰδία μας ἀνεξαρτησία, καὶ ἡ ἐνθύμησις τῶν παθημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπεκτήθη, εἶναι τόσο ποθεῖν εἰς ἡμᾶς, ὥστε δὲν ἐμποροῦμεν νὰ λησμονήσωμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μάχονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐναντίον μεγαλητέρων δυσκολιῶν μάλιστα, καὶ ἀπείρως σκληροτέρων δυναστῶν· ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ εὐχόμεθα, ὅχι χωρὶς ἐλπίδας.

Τὰ ἀνθρώπινα δίκαια ἐδὼ διαφιλονεικοῦνται τόσο ἐλευθέρως καὶ ἐννοοῦνται τόσο καλὰ, ὥστε ἡμεῖς δὲν ἀγνούμεθα τὰς θερμοτάτας μας εὐχὰς ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σπεύδουν νὰ τ' ἀπολαύσουν. Εἶναι παρηγορία καὶ ὑποστήριγμα εἰς ὁποιαδήποτε δεινὴν ἐπιχείρησιν, τὸ νὰ γνωρίζῃ τις ὅτι δὲν εἶναι μόνος. Τὸ νὰ ᾔσθε τὸ ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ τῆς ἀγάπης εἰς τοὺς φωτισμένους τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι θλίβονται διὰ τὰς δυσκολίας σας, καὶ χαίρονται εἰς τὰς ἐπιτυχίας σας, τοῦτο πρέπει νὰ ἐρεθίζῃ τὴν ἐνεργητικότητα καὶ νὰ κλονίζῃ τὰς καρδίας ἀγαθοῦ καὶ ἀγχίνοος λαοῦ. Τὰ ὅμματα τοῦ πολιτισμένου κόσμου εἶναι προσηλωμένα ἐπάνω σας. Ὅλοι οἱ ἐλευθερόφρονες ἄνθρωποι τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ πᾶν τῶν Ὁ. Π. εἶναι μεθ' ὑμῶν. Ἡμεῖς μάλιστα ἠθέλαμεν προσφέρει πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν εἰς ὑμᾶς, ἥτις ἠθελε σᾶς φέρει εἰς καρτερίαν ἢ ἠθελε συνεισφέρει εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ σας.

Εἶναι περιττὸν νὰ διατρίβωμεν περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ ἄγῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεσθε. Ἐάνποτε ἄνθρωποι περιέπαιον εἰς κατάστασιν, τὴν ὁποίαν νὰ αἰσθάνωνται κατὰ καρδία, εἰσθε σεῖς ἐκεῖνοι, τοιοῦτοτρόπως ἐμπεριστατωμένοι, ὥστε τὸ πᾶν ἔχετε νὰ κερδίσετε διὰ τῆς ἐπιτυχίας, καὶ πᾶν ὅτι τιμαλφέστερον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα νὰ χάσετε διὰ τῆς ὑποκλίσεως.

Ἀλλ' ὅτι ἔχομεν νὰ σᾶς συστήσωμεν μὲ περισσότερον ἥλον, ὡς ζωτικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀσφα-

λειάν σας εἶναι, Ὁμοψυχία. Βάλλοντες ἔμπροσθεν τὴν εἰκόνα τῆς ἰδίας ἡμῶν ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ εὐτυχῆς τέλους της, ἠθέλαμεν σᾶς σημειώσῃ τὰς πλέον θαυμαστάς της ωραιότητας. --- ἀφιλοκέρδειαν καὶ κοινὸν πνεῦμα καθ' ὅλα, καὶ εἰς τοὺς ἐξόχους της ἄνδρας ἡρώϊκην δύσισιν τοῦ ἰδίου κέρδους καὶ τῆς φιλαυτίας πρὸς τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν τῆς κοινῆς των πατρίδος. Ὁ Βασιλεὺς μας εἶναι παροιμία διὰ τὸν ὑψηλὸν του χαρακτήρα, διὰ τὴν ἀντίστασιν του εἰς τὰς ἡδονὰς τῆς φιλαρχίας καὶ διὰ τὴν προτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἔδιδεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεγάλης μας ὑποθέσεως περισσότερον παρὰ εἰς τὴν ἰδίαν του δόξαν· διὰ δὲ τὰς ἀρετάς του, καθὼς καὶ διὰ τὰ κατορθώματά του, θέλει φθάσει τὸ ὄνομά του ἕως εἰς τὴν ἐσχάτην γενεάν μας.

Εἰς τὴν μεταχείρησιν αὐτῶν τῶν ἀρετῶν χρεωστεῖ τὸ ἔθνος τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὴν παροῦσαν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν τούτων τῶν ἐκτεταμένων τόπων. Αἰσθανομενοι τοῦτο ἐν μέσῳ τῆς πληρεστάτης ἀπολαύσεως τῶν καθαρῶν ἀγαθῶν στερεᾶς ἐλευθερίας, ἠθέλαμεν τὸ δῶσει ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς μας ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐνῷ θανμάζομεν τὴν μεγάλην τάλμην καὶ ἐνεργητικότητα, τὴν ὁποίαν ἀδιαλείπτως ἐδείξατε, ἠθέλαμεν σᾶς κοινοποιήσῃ μὲ βαθυτάτην πεποίθησιν καὶ μὲ μεγίστην ἀγάπην τὰς μεγάλας αἰτίας τῆς ἰδικῆς μας ἐπιτυχίας.

Εἰς τὸν ἰδικόν μας ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον ἡμεῖς εἰχομεν δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο, ὅτι μόνον διὰ θαύματος ἠμποροῦσαν νὰ εὐκολυνθοῦν· ἡμεῖς ἡμεθα συχνὰ εἰς περιστάσεις παντελοῦς σχεδὸν ἀπελπισίας· ἀλλ' ἐσώθημεν διὰ τῆς συμφωνίας τῶν πολιτῶν μας καὶ διὰ τῆς δύσεως τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῶν προσωπικῶν ὠφελειῶν εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς ἐλευθερίας· ἡμεῖς ἐλπίζομεν μὲ βάσιν, ὅτι ὁ μέλλων ἱστορικὸς τῆς νέας Ἑλλάδος θέλει ἔχει δίκαιον νὰ μνημονεύσῃ, ὅτι αὐτὴ τελευταῖον ἐχρέωσται τὴν σωτηρίαν της εἰς τὴν ἰδίαν αἰτίαν.

Ἐπιχειροῦμενοι νὰ σᾶς καταπείσωμεν, ὅτι ἡ συμφωνία πρέπει νὰ ᾔναι τὸ θεμέλιον ὅλων σας τῶν ἐλπίδων ἐν τὸς ὑμῶν, ἠθέλαμεν σᾶς ἐξηγήσῃ πόσον οὐσιώδης εἶναι εἰς τὰς προσδοκίας σας τῆς ἐξωθεν βοηθείας. Αἱ διοικήσεις τῆς Εὐρώπης θέλουν εἶσθαι πλέον εὐάρεστοι, καὶ ὁ λαὸς τῶν Ὁ. Π. πλέον βέβαιος εἰς τὸ νὰ σᾶς προσφέρῃ βοήθειαν, ἐὰν παρατηρήσουν, ὅτι σεῖς εἰσθε πιστοὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, ἡνωμένοι ὡς ἕνας δεσμὸς ἀδελφῶν, ἐνεργοῦντες κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἐν ἀρμονίᾳ· θέλετε εἶσθαι ἄξιοι τῆς συμπαθείας καὶ ἐμπορεῖτε νὰ προσμένετε τὰς βοηθείας τῶν φίλων τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων καὶ ἀπὸ τοὺς δύο κόσμους, παλαιὸν καὶ νέον. Τότε αὐταὶ θέλουν ἔχει τι, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐμπιστευθοῦν· ἀλλὰ τί εἶναι δυνατόν νὰ προσμένουν ἀπ' ἄλλους ἄνθρωποι, οἵτινες ἠθελον ὑποφέρει νὰ ἀφανίσουν αὐτοὶ ἑαυτοὺς διὰ φαντασιῶν, καὶ νὰ δαπανήσουν τὴν δύναμίν των καὶ τὰ μέσα των εἰς ἀντιδανὰς πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίας; Ὅπου τὸ πᾶν εἶναι ταραχαὶ ἐσωθεν, τὸ πᾶν θέλει εἶσθαι ἀμφισβόλια καὶ δυσπιστία ἐξωθεν· ὁ ὁλόγον ἀπονος θέλει στρέψαι τὸ πρὸς σὺν τὸν μετ' ἐξωθεν· ὁ πολλὰ καλυβηλὴς θέλει εἶσθαι ἀβέβαιος πῶς νὰ πράξῃ, καὶ ἀγίκανος νὰ εἴπῃ ποῖον

δρόμον νὰ περιπατήσῃ. Ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι τοιουτοτρόπως.

Εἴθε νὰ ᾤσθε ἐνωμένοι καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὸν σκοπὸν σας! Εἴθε ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀνδρεία τοῦ λαοῦ σας καὶ τὰ πνεύματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν σας νὰ ᾔναι ἀφιερωμένα μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πατρίδος των! Εἴθε ὁ παντοδύναμος νὰ σας χαρίσῃ βοήθειαν ἔξωθεν καὶ εἰς κάθε περίστασιν νὰ σας προστατεύῃ καὶ νὰ σας εὐεργετῇ ἐσωτερικῶς! Αὕτη εἶναι ἡ ἐγκάρδιος ἐνχὴ τῶν χριστιανῶν ἀδελφῶν σας τῆς Πενσιλβανίας.

Ἐκ Φιλαδελφίας κ. τ. λ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος Times
14 Ἰουλίου.

Οἱ ἀναγνώσταί μας θέλουν ἰδεῖ, ὅτι ἐπραγματοποιήσαμεν τὴν ἐλπίδα, τὴν ὁποῖαν ὑπεστήριζαμεν προχθές, ὅτι θέλομεν δυνῆθαι τέλος πάντων νὰ τοὺς παρουσιάσωμεν ὀρθὸν καὶ ἀξιωματικὸν ἀντίγραφον τῆς πολλοῦ λόγου ἀξίας συνθήκης, ὑπογεγραμμένης τὴν 6 τρέχοντος, περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπειδὴ οὕτω δυνάμεθα νὰ ἠνομάσωμεν αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, χωρὶς νὰ προσέξωμεν εἰς τὰς συνθήκας καὶ ὅμως ἀναποφεύκτους διπλωματικὰς προφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι συντροφεύουν τὰς τοιαύτας συμφωνίας. Ἐὰν συλλογισθῶμεν, ὅποια ἰσχυρὰ συμφέροντα ἡ σύμβασις τοιαύτης ὑποθέσεως ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέλλον, ὡς πρὸς τὴν ἐκλυσιμότητα τῆς δυναμείας τῆς Ῥωσσίας καὶ τὸν φόβον μὴ δοθῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τῆς χρηστείας εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν μεγάλην βαρύτητα ἐπ' ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Εὐρώπης, τὸ ὅποιον πρὸ τοσούτου καιροῦ εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου φιλοδοξίας της, θέλει φανεῖ νομισθῆναι, ὅτι αὐτὸ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον ἐξεφράσθη μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ τόνον. Ἐὰν πάλιν ἐνθυμηθῶμεν πόσον ἡ Ἀγγλία ἔπρεπε νὰ προσέξῃ μὴ κατηγορηθῇ ὡς ἀνέγκης μεσολαβοῦσα εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις ἐτέων ἐπικρατειῶν ἐναντίον τῶν ἀλλεπαλλήλων κοινοποιήσεών της, καὶ τῆς νεωστὶ πάλιν διὰ λόγου σαφούς ὁμολογίας της, ζητηθείσης ἀπὸ τὸ ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Γαλλίας μέρος, τὸ αὐτὸ συμπέρασμα κατ' ἀνάγκην θέλει ἐπαχθῇ ἀπὸ καθένα ἀδιάφορον ἀναγνώστην· δηλ. ὅτι καὶ αὕτη ἡ συμφωνία ἀπλῶς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων διαλύει βεβαίως τὴν τρικυμίαν, ἡ ὁποία ἦτο εἰς τὴν στιγμὴν νὰ ἐκτραχῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν φόβον, ἡ συνθήκη αὕτη νὰ φέρῃ τὴν τελείαν τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν πρώτοις ἂν ὑποθέσωμεν, (καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἡ ὀλιγώτερον πρὸς ὄφελος τῶν Ἑλλήνων), ὅτι ἡ Τουρκία ἤθελε δεχθῇ τὴν μεσολάβησιν τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἡ Ἑλλὰς ἀπολαμβάνει πραγματικῶς ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θέλει συνδέσθαι μὲ τὴν Πόρταν μὲ δεσμὸν τόσον λεπτὸν, ὥστε φανερὰ ἡ μικρότερος εἰς τὸ μέλλον ἀγὼν, προστιθεμένου τοῦ δικαιώματος τῆς μεσολαβήσεως, ἢ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος δεδομένου εἰς τὴν Ῥωσίαν, θέλει διασπάσῃ καὶ αὐτὸ

τὸ ὑπόλοιπον τῆς σχέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Πόρταν. Δεύτερον, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἤθελον ἀπορρίψει αὐτὴν τὴν μεσιτείαν, ἐνῶ ἡ Τουρκία ἤθελε τὴν δεχθῇ, καὶ τότε ἀκόμη τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς μεσολαβήσεως τῶν τριῶν δυνάμεων θέλουν χρησιμεύσει ὡς ἀσπίς εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ θέλουν ἐκασφαλίσαι τὴν διαφύλαξιν τοῦ ὅσον μέρος αὐτοὶ ἀπέσπασαν ἀπὸ τοὺς δυνάστας των.

Ἀλλ' ἐὰν ὑποθέσωμεν (καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ ἐποψὶς τῆς ὑποθέσεως) ἐὰν ὑποθέσωμεν, λέγω, ὅτι ἡ Τουρκία, πιστὴ εἰς τὴν σταθερὰν πολιτικὴν της καὶ εἰς τὰς τελευταίας καὶ ὁμοιοειδεῖς κοινοποιήσεις της, ἤθελεν ἀπορρίψει τὴν μεσιτείαν, τότε κατὰ τὸ συμπληρωτικὸν μυστικὸν ἄρθρον αὐτῆς τῆς συνθήκης βλέπομεν, ὅτι ἀμέσως θέλουν ληφθῇ μέτρα διὰ νὰ ἐμποδισθῶν αἱ ἐχθροπραξίαι μεταξὺ τῶν διαφορομένων μερῶν, καὶ διὰ νὰ ἐμβοῦν αἱ δυνάμεις εἰς φιλικὰς σχέσεις μὲ τοὺς Ἕλληνας, πέμπουσαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ δεχόμεναι ὁμοίως παρ' αὐτῶν προξένους, καὶ οὕτως ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἤδη ὑπαρχούσης Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ὅταν ἀποκαλύψωμεν τὸ ρηθὲν ἔγγραφον ἀπὸ τοῦ κάλυμματος, τὸ ὅποιον περιτηλίσσει ὅλα τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα τῶν ἐπικρατειῶν, ἐμποροῦμεν νὰ συγχαρώμεν ἐκείνας τὰς κυβερνήσεις, τῶν ὁποίων οἱ πληρεξούσιοι κατέγραψαν τὰ ὀνόματά των εἰς αὐτὴν τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν συνθήκην, καὶ νὰ χαιρετήσωμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν χορὸν τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς
Πετρούπολεως τῆς 19 Ἰουλίου 1827.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης κατεδέχθη νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διευθυντικὴν Γραμματεῖαν τὸ ἐξῆς διάταγμα. Κατὰ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐκδηλωθείσαν ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδιαιτέρου ἡμῶν Συμβούλου Κόμητος Καποδίστρια, συγκατεστήσαμεν νὰ ἀρχίσωμεν τὴν πρώτην καὶ παντελὴ ἀφασίαν τοῦ κ. τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπηρεσίας του. Εὐαρεστούμεθα δὲ νὰ ἐμολογήσωμεν πρὸς αὐτὸν κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν πᾶσαι ἡμῶν τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὸν ἄκρον ζῆλον, μὲ τὸν ὅποιον ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, διὰ τὴν εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν δόξαν τῆς Ῥωσσίας ἀφιέρωσίν του, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν σεβαστὸν καὶ ἀειδὴμον Ἀλέξανδρον τὸν Φίλτατον ἡμῶν ἀδελφὸν ἀφοσίωσίν του, διὰ τῆς ὁποίας ἐδείχθη πάντοτε ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης του.

Διὰ ταῦτα εὐαρεστούμεθα νὰ βεβαιώσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν πρὸς αὐτὸν ἡμῶν εὐνοίαν.

ὑπέγραψεν ἰδίᾳ χειρὶ

1 Ἰουλίου 1827

Ἡ Α. Α. Μ.

Νικόλαος.